

El senyor president:

Per favor, senyor president. Este debat ya es va tindre ahir en la Junta de Portaveus. El govern, per boca de voste, com a maxim representant del mateix, i per boca del conseller de Presidència, ahir ya va expressar eixes opinions, exactament les mateixes. I el Grup Socialista, que va escoltar lo que voste esta dient i lo que digue el senyor Ripoll, va prendre la decisió que va prendre. Yo li pregaria, senyor president...

El senyor president del Consell:

Señor presidente, ¿tengo derecho a responder y a contestar al portavoz del Grupo Socialista, que ha aludido a mi intervención directamente? (*Remors.*)

El senyor president:

Senyories.

El senyor president del Consell:

Si no tengo, me siento.

El senyor president:

Senyories, per favor. El Reglament de les Corts permet que en qualsevol moment d'un debat un membre del Consell pot demanar la paraula. Voste esta en el dret de la paraula. El president simplement li recorda que estos arguments son arguments que ya es debatiren ahir i que voste ya ha manifestat abans en la trona, i que normalment lo que farem es, per una part i per l'altra, remetre'ns a paraules ya dites. Llavors, si estrictament voste considera que ha de seguir en l'ús de la paraula, reglamentariament ho pot fer, pero practicament lo dit ya esta dit.

El senyor president del Consell:

Señor presidente, seré brevísimos, pero solamente para que no pueda quedar la más mínima sombra de duda sobre mi intención personal en este caso, que fue únicamente contribuir a ayudar, dentro de lo que tiene que ser la normalidad democrática de esta Cámara, a que las sesiones de control al gobierno se pudieran producir con toda normalidad. El señor Moreno lógicamente, cuya pérdida de su suegro lamentamos todos, no es absolutamente responsable de esa situación, como no lo es nadie, y yo propuse que se aplazara normalmente a otra sesión para que se pudiera formular la pregunta. ¿No lo entiende así el Grupo Socialista? Yo manifiesto mi incomprendimiento y mi respeto absoluto a esa decisión. Es lo que he hecho esta mañana y lo que reitero ahora.

El senyor president:

Gracies, senyor president.

Senyor Huguet. (*Remors.*) Senyories, per favor.

El senyor Huguet i Pascual:

Senyor president, moltes gràcies. (*Remors.*)

El senyor president:

Senyories, per favor.

Senyor Huguet.

El senyor Huguet i Pascual:

Senyor president, moltes gràcies.

La veritat és que tampoc és el meu objectiu entrar ací en cap polèmica, perquè pense que no és l'objectiu de

ningú o no hauria de ser l'objectiu de ningú. Però jo crec sincerament que la millor forma d'haver estat positiu este matí és no haver citat el cas, perquè, si no, estaríem entrant en allò que Fernando Savater diu nigromància política, que és aquells que confonen el poder amb el total de la societat.

El senyor president:

Senyor Huguet... Senyor Mollà, no hi ha en estos moments cap desorde, només que el compliment d'un acord de la Junta de Portaveus en el sentit que es mantenen les preguntes. Ha segut formulada pel senyor representant del Grup Mixt i ara li correspon al representant del Grup Popular.

- Senyor Mollà, manifeste la qüestió d'orde, pero procure cenyir-se a on veu voste el desorde.

El senyor Mollà i Martínez:

Senyor president, este grup parlamentari veu desordre en el sentit que l'ordre del dia que estem tractant és un ordre del dia molt estricte: pregunta d'un grup parlamentari, resposta del president de la Generalitat, pregunta i resposta. El senyor president de les Corts Valencianes ha dit que en qualsevol debat els membres del Consell poden intervindre en qualsevol moment. Però, senyor president, este grup parlamentari té dret a intervindre quan hi ha un debat, però en este moment no hi ha cap debat en estes Corts, són pregunta i contestació. Per tant, els membres del govern no tenen dret... (*Remors.*) Perdone, senyor president. Veu com sí que hi ha un problema d'orde? (*Remors.*) Home, clar que hi ha un problema d'orde, de desordre, de desordre!

El senyor president:

Senyor Mollà, acabe lo que estava dient. (*Remors.*)

Per favor, senyories, respecten al diputat que esta en l'ús de la paraula.

El senyor Mollà i Martínez:

Senyor president, este grup parlamentari entén que hi ha hagut desordre en la mesura que s'ha fet ús d'unes intervencions en un moment en què no corresponia, perquè el torn i l'ordre del dia és per a fer pregunta i resposta. I els membres del Consell tenen dret a intervindre quan hi ha un debat. I quan hi ha un debat, tenen dret a intervindre els membres del Consell i els grups parlamentaris.

Per tant, o hi ha un debat, i este grup parlamentari té dret a intervindre, o no hi ha debat –nosaltres pensem que no hi ha debat–, però si no hi ha debat, els membres del Consell no tenen dret a intervindre. Nosaltres entenem que el senyor president de les Corts ho ha fet des de la bona voluntat, però entenem que s'ha equivocat.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gracies.

Aixina constara la seu manifestació.

Per a formular la pregunta del Grup Popular, el senyor Castelló te la paraula. (*Remors.*) Senyor Maluenda, per favor. Senyor Maluenda, per favor. Per a formular la pregunta en nom del Grup Popular, el senyor Castelló te la paraula.

El señor Castelló Boronat:

Gracias, señor presidente.

Señorías, sin ninguna duda, la generación de empleo, la reducción de la tasa de paro es el principal reto que tienen la sociedad valenciana, que tenemos todos los valencianos, y al que el Consell destina gran parte de sus políticas y tiene como objetivo prioritario, como objetivo básico; lo estamos viendo estos días en el debate del texto presupuestario.

Desgraciadamente, después de muchos años en donde el paro ha ido aumentando, donde se han destruido gran cantidad de puestos de trabajo, y lo que hoy ha producido ese drama personal y familiar en muchos valencianos —ya digo—, ha sido una situación desgraciada, en los últimos ejercicios la evolución del empleo ha sido positiva, y especialmente en los dos últimos meses, donde la Comunidad Valenciana ha liderado lo que es la generación de empleo, lo que es la reducción de la tasa de paro en toda España.

También hace pocos días el Consell anunciaba, para profundizar, para intensificar las políticas de generación de empleo y, por lo tanto, de la reducción de la tasa de paro, un plan especial que, sin duda, incidirá en los sectores donde es más complicada la generación de empleo, como los jóvenes, las mujeres o los disminuidos.

En ese contexto de la economía favorable, en ese contexto de la evolución favorable de la generación de empleo, le preguntamos al Molt Honorable cuál es la valoración del Consell sobre la evolución del empleo y la expectativas de futuro del mercado de trabajo en la Comunidad Valenciana.

Muchas gracias.

El señor president:

Moltes gracies, senyor Castelló.

Senyor president.

El señor president del Consell:

Señor presidente.

Señorías.

Señor Castelló, le contesto con agrado porque al final va a ser el Grupo Parlamentario Popular el que va a controlar al gobierno, porque ilustres diputados prefieren que no vengamos por aquí a dar cuenta de la gestión. (*Remors.*)

Pero, en cualquier caso, entrando en la materia, la valoración que hace el gobierno se deduce de los datos, sea cual sea la fuente, se utilice la encuesta de población activa, tan querida en los debates por la oposición, o las cifras del Inem. Ambas coinciden.

Y a mí me encanta poder responder a esta cuestión una vez más en esta Cámara, porque es bonito para mí poderme reiterar en todos los argumentos, cifras y datos que di en el debate de política general celebrado el pasado mes de setiembre en esta Cámara. Datos y cifras, que entonces, como siempre, se intentan poner en duda, pero como la realidad es cruda y dura, una vez más, mes a mes, se van confirmando.

Cuando mi gobierno asumió la responsabilidad de dirigir los destinos de esta comunidad, según la encuesta de población activa, cuando llegamos al gobierno había 360.000 parados en la comunidad, con una tasa de paro del 22,2%. Hoy la tasa es del 20%, inferior en medio punto a la media nacional, cuando antes, cuando llegamos a la responsabilidad de gobierno, era superior desgraciadamente a la media nacio-

nal. Hemos invertido la tendencia. Estábamos por encima, y lo digo muy alto una vez más en esta Cámara, y ahora estamos por debajo. Nuestra evolución, y también lo digo muy alto, es mejor que la evolución de la media nacional.

Pero hay algo, señoría, que todavía yo creo que es más importante. Y es que la tendencia es aún más favorable si nos atenemos a la evolución de los últimos meses. En el tercer trimestre de 1997, comparándolo con la misma fecha del año pasado, el paro se ha reducido en nada menos que unas 38.000 personas, lo que supone una caída del 10,2%, que es casi el doble de la caída experimentada a nivel nacional.

En materia de empleo, la ocupación ha aumentado en 68.000 personas. Saben sus señorías que el gobierno suscribió con los agentes sociales, con empresarios y sindicatos, el Acuerdo Valenciano por el Empleo y la Formación, que preveía hasta el año 2.000, con la buena voluntad de todos, llegar a poder generar 70.000 puestos de trabajo en nuestra comunidad. Bien. Hoy, cuando todavía nos separa mucho tiempo de que cumplamos ese calendario previsto que nos situaba en el año 2.000, que situaba el horizonte en el año 2.000, hoy podemos decir que ese acuerdo está cumplido, que ese acuerdo está prácticamente cumplido.

Y lejos de conformarnos y decir que hemos sido capaces o que las circunstancias —porque todos hemos colaborado— han hecho posible que seamos capaces de cumplir un objetivo que estaba establecido para cinco años en dos años, hoy nos imponemos nuevos retos. Hoy no nos conformamos y hoy anuncio a esta Cámara la elaboración de un nuevo plan de empleo necesario para sacar más provecho de este clima de confianza y de optimismo que hemos sabido transmitir a la sociedad valenciana en lo que a generación de empleo se refiere.

He hablado de los datos de la encuesta de población activa. Si hablamos del INEM son exactamente los mismos; son mucho más favorables, pero la tendencia es exactamente la misma. De junio del 95 a noviembre del 97, el desempleo se ha reducido en 62.000 personas según el INEM. Hoy, en nuestra comunidad, hay 92.000 afiliados más a la seguridad social que en junio del año 95. Pero no les voy a cansar, señorías, con más datos, porque por mucho que se quieran discutir a veces son conocidos por todos, son públicos y son absolutamente fiables.

En la Comunidad Valenciana, creando empleo y reduciendo el paro, estamos contribuyendo en estos momentos, y con un porcentaje mejor que el de la media nacional, a hacer la mejor política social que ningún gobierno puede hacer, darle un trabajo al que desgraciadamente no ha tenido la oportunidad de tenerlo. Pero es que además, el empleo que estamos generando es un empleo francamente bueno, es un empleo estable...

El señor president:

Senyor president, per favor.

El señor president:

Pues anuncio, señorías, que próximamente el gobierno, el próximo año ya, presentará una iniciativa —si me lo permite el señor presidente y con esto concluyo y acabo— para un plan de empleo nuevo que contemplará especialmente los sectores menos favorecidos o que más dificultades tie-

nen para acceder a un puesto de trabajo: menores de treinta años, mujeres, parados de larga duración y discapacitados.

El senyor president:

Gracies, senyor president.

Senyories, el ple continuara a les onze menys quart.

(Se suspén la sessió a les 10 hores i 36 minuts.)

(Es reprén la sessió a les 10 hores i 47 minuts.)

El senyor president:

Es repren la sessió.

Esmena numero 32. Esquerra Unida-Els Verds.

Senyor Mollà.

(Remors.)

El senyor Mollà i Martínez:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyores diputades, senyors diputats.

Per a agrupar les esmenes número 32, 33, 34, 36, 38, 40, 42, 46, 49, 52, 55, 59 i 247. Són les esmenes que fan referència als articles 11, 12, 13, 14 i 15, que tenen a veure amb el tema dels fons, la gestió dels pressupostos dels centres docents, tant els universitaris com els no universitaris.

(Remors.)

Moltes gràcies, senyor president.

Aquestes esmenes, en general el que fan és intentar que el que és aqueixa gestió dels pressupostos docents, tant els no universitaris com els universitaris, es corresponguen realment al que hauria de ser una política de defensa, una política de suport, una política d'incentivació de l'ensenyament públic, tant el no universitari com l'universitari. I en aqueix sentit són esmenes que fan referència, tant a al que són les despeses de manteniment dels centres, com el que fa referència a la dotació de professorat, com el que fa referència a l'exigència del pagament de les quantitats destinades al pla plurianual d'inversions en les universitats que el govern de la dreta, en aqueixa confrontació permanent que manté amb les universitats, ha anat retardant permanentment, com també aquelles esmenes que el que pretenen és just incrementar les partides per a l'ensenyament universitari. De manera que els oblis i els retalls que la conselleria d'Educació del govern Zaplana està fent en l'àmbit universitari, que és en aquests moments precisament l'àmbit en què una major demanda, un increment de la demanda major s'està donant tot just per la situació de la piràmide poblacional com tothom coneix; i al mateix temps el tema de l'ensenyament de l'ESO, de l'Ensenyament Secundari Obligatori, que també el govern del senyor Zaplana està retardant sistemàticament.

Les argumentacions són les mateixes que es van donar en la comissió en el seu dia, i estic segur que el senyor Barrachina que segurament contestarà a aquestes esmenes i intentarà argumentar una vegada més per què el Partit Popular –o el senyor Costa, en aquest cas– utilitzarà les mateixes argumentacions que en el seu moment va fer per a rebatre, intentar rebatre i justificar una cosa que, des del nostre punt de vista no té discussió. I és que la única modificació és curiosa que en tots aquests articles referents a l'educació, l'única modificació que han fet ha sigut la d'incrementar el pagament dels alumnes en el cas d'alguns centres concertats, de manera que les empreses que gestionen aqueixos centres

concertats puguen tindre majors beneficis. És l'única modificació que el Grup Parlamentari Popular ha consentit introduir en el seu projecte de llei. Res. Ha d'explicar que precisament era una modificació que proposava el mateix Grup Parlamentari Popular, en el sentit d'incrementar les aportacions dels alumnes per a què les empreses gestores d'aquests centres privats tinguen majors beneficis.

Vaig aaprofitar uns segons de la meua intervenció per a explicar una cosa que ahir em reclamava un diputat del Grup Popular, en el sentit de a què era al que es referia una modificació pressupostària, què era una línia i què representa modificar una llei. Una modificació pressupostària representa una alta i una baixa. Sembla que aquest diputat ha descobert ara, això no és la teoria de la relativitat. Igual que ha descobert la història dels reis Catòlics, no es pense que ha descobert la teoria de la relativitat. Efectivament, quan hi ha un increment hi ha un decrement en una altra partida. Una o altra pot representar el 10%, una o altra, una respecte a l'altra o l'altra respecte a la una, evidentment. I nosaltres el que plantegem és que quan hi haja una modificació del 10%, en la que va o en la torna, evidentment. Una modificació d'un 10%. I vosté hauria de saber que quan es planteja, quan hi ha tota una sèrie de modificacions i es diu que quan una supere el 10%, doncs és qualsevol de les que estiguin implicades, en aquest cas sempre estarien implicades dues, una que puja i una que baixa. La que puja pot ser el 10% o la que baixa el 10%.

Si vosté vol saber el que és una línia només ha d'obrir els pressupostos, per exemple, pàgina 286, secció 8, servei 5, programa 431.10, código línia 401.00098. Sap el que és una línia? Busque la pàgina 286 o moltíssimes altres dels pressupostos de la Generalitat. I sap el que és una modificació d'una llei? Una cosa que fan les Corts Valencianes. Vosté que és diputat ja més de dos anys en aquestes Corts Valencianes ja hauria de saber que una modificació d'una llei és una cosa, és això que fan les Corts Valencianes, modifiquen les lleis. Per tant, aqueixa és la tramitació que se li demana.

Esperem que en aquest conjunt d'esmenes sobre l'ensenyament tant universitari com no universitari, poguera anunciar el representant del Partit Popular la seu capacitat per a intentar arribar a algun acord respecte a alguna modificació. Se li han acumulat per a què poguera tindre possibilitat d'elecció 13 esmenes, de les quals esperem... Perquè aquí després es queixen que se'ls hi diu allò del bulldozer i se'ls diu que actuen d'una manera despòtica, perquè en realitat per a vostés, el que tenen és sempre la veritat absoluta i no tenen cap capacitat d'intentar veure alguna part positiva del que es presenta des de l'oposició. Esperem que puga donar alguna mostra que això que venim repetint no siga una realitat i puga manifestar on ens podríem posar d'acord, i en el torn que s'obriria a continuació podríem concretar-ho.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Gracies, senyor Mollà.

Tanda en contra, senyor Barrachina.

(Remors.)

El senyor Barrachina Ros:

Gracias, señor presidente.